

Det er altsaa en ret almindelig Interesse, det drejer sig om.

Der findes saa paa Finansloven et Beløb paa 100,000 Kr. som første Del af et Beløb paa 625,000 Kr. til Udvidelse af Randers Station. En saadan Udvidelse har længe været tiltrængt. Denne Station har ikke faaet nogen til den forøgede Trafiksvarende Udvidelse i de 50 Aar, der er gaaet, siden den blev bygget, men jeg maa med det samme desværre sige, at det her foreslaaede synes mig hverken rationelt eller tilfredsstillende. Jeg kan føje til, at jeg har egentlig kun lidet Haab om, at sund Fornuft her vil komme til at sejre, selv om den i Øjeblikket noget dyrere Foranstaltning, den anbefaler, maa siges at blive den billigste i Længden, hvad den sikkert vil blive. Det synes, som om der er en Myndighed indenfor Jernbanestyrelsen, der gør sig gældende med en saadan brutal Kraft, at isaavel Ministerens som andre fornuftige Folks Mening bliver fejlet til Side, og man fortsætter saa paa den Vej, som denne Kraft ønsker, selv om den maa siges at være nok saa forkert. Det erkendes, og det ikke blot af Folk udenfor Jernbanestyret, men ogsaa af trafikkyndige Folk, at til en tilfredsstillende Ordning af Banegaardsforholdene ved Randers skulde man have Udvidelsen til at omfatte et Areal, som man gik forbi ved Ekspropriationen 1904—05. Man tog et betydeligt Stykke mod Vest, men lige overfor Varehuset ligger der et Areal, hvorpaa der ligger et gammelt Kalkværk, der ikke har været benyttet i over 20 Aar, det kunde sikkert ikke koste meget. Endvidere ligger der et Petroleumslager og en anden ret billig Bygning, der for Tiden benyttes til Snedkeri. Det kunde derfor ikke være overvældende kostbart at faa fat i dette Areal, og derved vilde man faa Mulighed for at udvide Randers Station, saaledes som det virkelig tiltrænges. Det vil ske ved, at man forlænger den sydlige Grænselinie for det Areal, der blev eksproprieret i 1904—05, mod Øst, til den rammer Banelegemet der. Jeg skal erindre om, at Randers Kommune, efter at denne Ekspropriation var sket, skaffede sig de paagældende Grunde eller i alt Fald en Del af dem paa Haanden og tilbød Staten dem mod til Gengæld at faa en Del af det vestlige, eksproprierede Areal, der saa vilde blive overflødig for Banen.

Det forekommer mig, at det vilde have været fordelagtigst for Statsbanerne at modtage det omtalte Tilbud, men det blev ikke modtaget. Hvis man havde gjort

det, vilde man for det første have opnaaet, at der kunde være blevet Mulighed for fra Perronen at overse Togvejen mod Øst til Grenaa-Banen. Saaledes som Forholdene er nu — og de kan ikke blive anderledes, naar der ikke erhverves noget af det Areal, jeg her omtaler —, gaar Togvejen fra Stationen i en Bue, der svinger ud efter. Hverken fra Toget eller fra Perronen kan man overse Togvejen ud til Overkørselen ved Gasværket, som er meget stærkt trafikeret, saa at der paa det Sted kan være meget stor Fare for Ulykker. Endnu mindre kan man overse Togvejen hen til Jernbanebroen over Gudena, hvad der vilde være det bedste, medmindre man faar inddraget noget af det omtalte Areal. Dernæst vilde man kunne spare et større Areal mod Vest, idet Arealet her ligger saaledes, at det vilde kunne give den fornødne Udvidelse paa et mindre Omraade, end man vil kunne faa den længere mod Vest. Og man vilde opnaa den Behagelighed for Jernbanens Kunder, som der ogsaa kan være Anledning til at tage noget Hensyn til, at man vilde faa Læssesporer nærmere ved Overkørselen, saa at der blev mindre Afstand for de kørende til de Vogne, som de skal læsse eller losse. Man vilde ligeledes derovre faa Plads til Kreatur- og Vognremiserne, som nu ligger helt henne paa en anden Side af Stationen. Det vilde ogsaa have sine Behageligheder for dem, som skal benytte Stationen, at have baade Læssespor og Ramper paa eet Sted, saa at de ikke var nødt til at fare fra den ene Kant til den anden for at blive ekspederede.

I Stedet for de Fordele, som man paa denne Maade vilde kunne opnaa, vil man ved den nu foreslaaede Udvidelsesplan faa Læssesporer strækkende sig endnu længere bort fra Adgangsvejen end i Øjeblikket, og Togvejen mod Øst vil fremdeles blive liggende i en saadan Kurve, at man ikke kan overse den fra Stationen. Men der vil blive endnu værre Følger. Af den samme Grund kan man ikke komme til nogen Udvidelse af Perronerne. De er saa smalle, at det paa de Dage, hvor der er stærk Trafik, er ligefrem livsfarligt at bevæge sig paa dem. Den 1ste Perron, der ligger tæt op til Stationsbygningen, er meget smal. Den er blevet forlænget, saa at der nok er nogen Plads, naar man kan faa Publikum til at sprede sig over hele dens Længde, men den er saa smal, at det er farligt at passere med Postvogne gennem et Publikum, som staar tæt pakket. Endnu værre er det med 2den, for ikke at tale om 3die